

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 20. května 2020 v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Kareše a soudců JUDr. Jaroslava Cihláře a Mgr. Ing. Danielly Sarah Sotolářové **odvolání obžalovaného Jana P.**, narozeného xxx, podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 č.j. 30 T 95/2019-513 ze dne 20. prosince 2020, a rozhodl **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. d), písm. e) trestního řádu se napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se rozhoduje tak, že

podle § 45 odst. 1 trestního zákoníku **se zrušují** celé výroky o vině i o trestu rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 3 T 100/2018 ze dne 17. 7. 2018 a výrok o vině pod bodem 1. a celý výrok o trestu trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 6 T 15/2019 ze dne 31. 1. 2019, jakož i další výroky, které mají v uvedených výrocích o vině svůj podklad,

a **obžalovaný**

Jan P., narozený xxx v Praze, trvale bytem xxx, nyní ve výkonu trestu ve věznici Praha - Pankrác,
je vinen, že

I.

1. v přesně nezjištěné době od 22:00 hodin dne 13. 3. 2018 do 07:45 hodin dne 14. 3. 2018 v Xxx, před domem č.p. xxx, u zde zaparkovaného osobního motorového vozidla tov. zn. Volkswagen Passat Variant 3C, RZ: xxx, rozbil nezjištěným předmětem skleněnou výplň okna pravých předních dveří a poškodil lak karoserie dveří a vzniklým otvorem z vozidla odmontoval originální vestavěnou navigaci zn. Volkswagen v hodnotě 11 000 Kč, a tímto jednáním způsobil poškozenému Vladimíru N., nar. xxx, škodu odcizením navigace ve výši 11 000 Kč a poškozením vozidla ve výši 6 600 Kč, přičemž škoda mu byla nahrazena pojišťovnou v plné výši snížena o jeho spoluúcast v nezjištěné výši, a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv si byl vědom odsouzení z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 5. 2013 sp. zn. 2 T 58/2013, v právní moci dne 25. 6. 2013, mj. pro přečin krádeže podle

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Vacková

§ 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a který vykonal dne 12. 7. 2016,

(převzato z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 3 T 100/2018 ze dne 17. 7. 2018)

2. dne 31. 5. 2018 v době kolem 18.30 hodin v xxx, v prodejně H&M, odcizil z volného prodeje 2 kusy horního dílu dámských plavek v celkové ceně 798 Kč, 1 kus dámských plavek v ceně 399 Kč, 1 kus spodního dílu dámských plavek v ceně 399 Kč, 1 kus spodního dílu dámských plavek v ceně 149 Kč, 1 kus dámských šatů v ceně 349 Kč, 1 kus spodního dílu dámských plavek v ceně 349 Kč a 1 kus pánských šortek v ceně 799 Kč tak, že si je ve zkušební kabině uschoval do své tašky a s takto ukrytým zbožím prošel přes pokladní linii, aniž by zaplatil, načež byl zadržen pracovníkem ostrahy prodejny, čímž způsobil poškození společnosti H&M Hennes & Mauritz CZ, s.r.o., IČ: 26755475, Václavské náměstí 832/19, Praha 1, škodu ve výši 3 242 Kč, přičemž všechny odcizené věci byly následně vráceny zpět do prodejny,

tedy

pod bodem 1. a 2. přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán, pod bodem 1. čin spáchal vloupáním a způsobil tak na cizím majetku, škodu nikoli nepatrnou,

pod bodem 1 poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

II.

1.

v přesně nezjištěné době od 14:00 hodin dne 14. 10. 2018 do 06:20 hodin dne 15. 10. 2018 v Xxx, před domem č.p. xxx, u zde zaparkovaného osobního motorového vozidla tov. zn. Volkswagen Passat Variant 3C, RZ: xxx, rozbil nezjištěným předmětem skleněnou výplň okna pravých předních dveří a poškodil lak karoserie sloupku dveří a následně vzniklým otvorem z vozidla odmontoval originální vestavěnou navigaci zn. Volkswagen v hodnotě 66 800 Kč, a tímto jednáním způsobil poškození Vladimíru N., nar. xxx, škodu odcizením ve výši 66 800 Kč a škodu poškozením ve výši 18 800 Kč, přičemž škoda byla poškozenému nahrazena v plné výši poškozenou spol. Česká pojišťovna a.s., IČ: 45272956, se sídlem Spálená 75, Praha 1, která mu poskytla pojistné plnění ve výši 100 128 Kč, tedy v plné výši snížené o jeho spoluúčast v částce 1 011 Kč,

2.

dne 19. 10. 2018 v době od 09:43 hodin do 15:18 hodin v Xxx, před domem xxx, u zde zaparkovaného osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Octavia 5E, RZ: xxx, šroubovákem vypáčil okénko pravých předních dveří a vzniklým otvorem vzal z vozidla papírovou tašku s 16 kusy vlasových kosmetických přípravků v hodnotě 5 600 Kč, a tímto jednáním způsobil poškození společnosti ARVAL CZ s.r.o., IČ: 26726998, se sídlem Milevská 2095, Praha 4, škodu poškozením vozidla ve výši 3 500 Kč a poškození společnosti LORÉAL Česká republika s.r.o., IČ: 60491850, se sídlem Plzeňská 11/213, Praha 5, škodu odcizením věcí z vozidla ve výši 5 600 Kč,

3.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Vacková

dne 2. 11. 2018 ve 13:00 hodin v Xxx, z otevřeného okna v přízemí budovy xxx, vzal z vnitřního parapetu notebook zn. DELL LATITUDE E5470 v hodnotě 21 400 Kč, čímž způsobil poškození společnosti Bohemia Interactive Simulations k.s., IČ: 28476506, se sídlem Praha 5, Pernerova 691/42, Praha 8, škodu ve výši 21 400 Kč,

4.

dne 28. 1. 2019 v době kolem 19.35 hodin v Praze 1, náměstí Republiky čp. 1078/1, v obchodním centru Palladium, v prodejně C&A Moda, odebral z volného výběru koženou pánskou bundu značky Angelo Litrico v ceně 4 498,- Kč, ve zkušební kabině z ní za pomoci magnetu odstranil bezpečnostní čip, oblékl si ji na sebe pod svoje oblečení a poté, aniž by zaplatil, prošel kolem pokladny, čímž společnosti C&A Moda, s.r.o., se sídlem Brno, Starobrněnská č.p. 8, IČ: 25067583, způsobil škodu ve výši 4 498 Kč,

příčemž poté, co byl po opuštění prodejny dostižen na jedoucích eskalátorech pracovníkem ostrahy Zdeňkem K., narozeným xxx, který se ho snažil zadržet a přimět vrátit odcizené zboží, tohoto v úmyslu s odcizenou budou utéci pryč a zabránit svému zadržení napadl úderem pěsti ruky do obličeje, a když byl pracovníkem ostrahy chycen, zápolil s ním v úmyslu z držení se vymanit, až oba dva spadli na zem a Zdeněk K. přitom utrpěl drobné poranění na levém kolenní (převzato z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 6 T 15/2019 ze dne 31. 1. 2019),

a tohoto jednání se dopustil, přestože rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 5. 2013, sp. zn. 2 T 58/2013, který nabyl právní moci dnem 25. 3. 2013, byl odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou, který vykonal dne 12. 7. 2016, a rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 17. 7. 2018, sp. zn. 3 T 100/2018, který nabyl právní moci dne 19. 7. 2018, byl odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, které dosud nevykonal,

tedy

v bodech 1., 2. 3. 4. přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán, v bodech 1., 2. čin spáchal vloupáním a způsobil tak větší škodu, v bodě 4. bezprostředně po činu se pokusil uchovat si věc násilím,

v bodě 1., 2. poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

v bodě 4. též jiného násilím nutil, aby něco opominul nebo trpěl,

čímž spáchal

v bodě I. 1. a 2. přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku,

v bodě I. 1. též přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku,

v bodě II. 1 až 4. přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), písm. c), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Vacková

v bodě II. 1. a 2. přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku,

v bodě II. 4. též přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

I.

za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 trestního zákoníku a přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku v bodě I. výroku o vině tohoto rozsudku,

podle § 205 odst. 2 trestního zákona za použití § 45 odst. 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku ke společnému úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře **9 (devíti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

II.

za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), písm. c), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku v bodě II. výroku tohoto rozsudku a za s nimi se sbíhající přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku z výroku o vině v bodě 2. trestního příkazu Obvodního soud pro Prahu 1 sp. zn. 6 T 15/2019 ze dne 31. 1. 2019,

podle § 205 odst. 3 trestního zákona za použití § 45 odst. 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku ke společnému úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to jednoho kusu neplatného občanského průkazu č. xxx znějícího na jméno Martin M. a jednoho kusu černého magnetu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit poškozenému Vladimírovi N., nar. xxx, bytem Xxx, škodu ve výši 1 011 Kč, České pojišťovně a.s., IČ: 45272956, se sídlem Spálená č.p. 75, Praha 1, škodu ve výši 84 589 Kč, společnosti ARVAL CZ s.r.o., IČ: 26726998, se sídlem Milevská č.p. 2095, Praha 4, škodu ve výši 3 000,- Kč a společnosti Bohemia Interactive Simulations k.s., IČ: 28476506, se sídlem Pernerova č.p. 691/42, Praha, škodu ve výši 21 400 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození Vladimír N., nar. xxx, Česká pojišťovna a.s., IČ: 45272956 a Bohemia Interactive Simulations k.s., IČ: 28476506, se zbytky svých nároků na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Vacková

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 byl obžalovaný Jan P. uznán vinným pod bodem I. jeho výroku o vině přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 trestního zákoníku. Za tyto dva přečiny a další přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 3 T 100/2018 ze dne 17. 7. 2018 mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání devíti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Současně byl za jednání pod bodem II. výroku o vině napadeného rozsudku uznán vinným přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku. Za tyto dva přečiny a další přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. c), odst. 2 trestního zákoníku, přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku z trestního příkazu Obvodního soudu Prahu 1 sp. zn. 6 T 15/2019 ze dne 31. 1. 2019 mu byl uložen další souhrnný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Vedle toho mu byl uložen též trest propadnutí věci, konkrétně jednoho kusu neplatného občanského průkazu znějícího na jméno Martin M. a jednoho kusu černého magnetu. Současně soud prvního stupně obžalovaného zavázal k povinnosti nahradit poškozené společnosti ARVAL CZ s.r.o. škodu ve výši 3 000,- Kč, poškozené společnosti Česká pojišťovna a.s. škodu ve výši 84 589,- Kč, poškozené společnosti Bohemia Interactive Simulations k.s. škodu ve výši 21 400,- Kč a poškozenému Vladimíru N. škodu ve výši 1 011,- Kč, přičemž co do zbytků uplatněných nároků na náhradu škody byli poškození Vladimír N., Česká pojišťovna a.s. a Bohemia Interactive Simulations k.s. podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně spáchal obžalovaný Jan P. uvedené trestné činy tím, že:
 - I. v přesně nezjištěné době od 22:00 hodin dne 13. 3. 2018 do 07:45 hodin dne 14. 3. 2018 v Xxx, před domem č.p. xxx, u zde zaparkovaného osobního motorového vozidla tov. zn. Volkswagen Passat Variant 3C, RZ: xxx, rozbil nezjištěným předmětem skleněnou výplň okna pravých předních dveří a poškodil lak karoserie dveří a vzniklým otvorem z vozidla odmontoval originální vestavěnou navigaci zn. Volkswagen v hodnotě 11 000 Kč, a tímto jednáním způsobil poškozenému Vladimíru N., nar. xxx, škodu odcizením navigace ve výši 11 000 Kč a poškozením vozidla ve výši 6 600 Kč, přičemž škoda mu byla nahrazena pojišťovnou v plné výši snížena o jeho spoluúčast v nezjištěné výši, a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv si byl vědom odsouzení z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 5. 2013 sp. zn. 2 T 58/2013, v právní moci dne 25. 6. 2013, mj. pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a který vykonal dne 12. 7. 2016,
 - II.
 1. v přesně nezjištěné době od 14:00 hodin dne 14. 10. 2018 do 06:20 hodin dne 15. 10. 2018 v Xxx, před domem č.p. xxx, u zde zaparkovaného osobního motorového vozidla tov. zn. Volkswagen Passat Variant 3C, RZ: xxx, rozbil nezjištěným předmětem skleněnou výplň okna pravých předních dveří a poškodil lak karoserie sloupku dveří a následně vzniklým otvorem z vozidla odmontoval originální vestavěnou navigaci zn. Volkswagen v hodnotě 66 800 Kč, a tímto jednáním způsobil poškozenému Vladimíru N., nar. xxx, škodu odcizením ve výši 66 800 Kč a škodu poškozením ve výši 18 800 Kč, přičemž škoda byla poškozenému nahrazena v plné výši poškozenou spol. Česká pojišťovna a.s., IČ: 45272956, se sídlem Spálená 75, Praha 1, která mu poskytla pojistné plnění ve výši 100 128 Kč, tedy v plné výši snížené o jeho spoluúčast v částce 1 011 Kč,

2. dne 19. 10. 2018 v době od 09:43 hodin do 15:18 hodin v Xxx, před domem xxx, u zde zaparkovaného osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Octavia 5E, RZ: xxx, šroubovákem vypáčil okénko pravých předních dveří a vzniklým otvorem vzal z vozidla papírovou tašku s 16 kusy vlasových kosmetických přípravků v hodnotě 5 600 Kč, a tímto jednáním způsobil poškození společnosti ARVAL CZ s.r.o., IČ: 26726998, se sídlem Milevská 2095, Praha 4, škodu poškozením vozidla ve výši 3 500 Kč a poškození společnosti LORÉAL Česká republika s.r.o., IČ: 60491850, se sídlem Plzeňská 11/213, Praha 5, škodu odcizením věcí z vozidla ve výši 5 600 Kč,
3. dne 2. 11. 2018 ve 13:00 hodin v Xxx, z otevřeného okna v přízemí budovy xxx, vzal z vnitřního parapetu notebook zn. DELL LATITUDE E5470 v hodnotě 21 400 Kč, čímž způsobil poškození společnosti Bohemia Interactive Simulations k.s., IČ: 28476506, se sídlem Praha 5, Pernerova 691/42, Praha 8, škodu ve výši 21 400 Kč.

a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv si byl vědom odsouzení z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 5. 2013 sp. zn. 2 T 58/2013, v právní moci dne 25. 6. 2013, mj. pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a který vykonal dne 12. 7. 2016,

3. Proti napadenému rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 30 T 95/2019 ze dne 20. 12. 2019 si v zákonné lhůtě podal odvolání obžalovaný Jan P..
4. Odvolání obžalovaného směřuje proti výrokům o trestu. V jeho odůvodnění obžalovaný poukázal na to, že napadeným rozsudkem byly uloženy dva samostatné souhrnné tresty za situace, kdy byly dány podle jeho názoru zákonné podmínky pro uložení jednoho společného trestu. V tomto kontextu vyslovil přesvědčení, že jednání, pro které byl odsouzen napadeným rozsudkem a rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 3 T 100/2018 ze dne 17. 7. 2018 spolu s trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 6 T 15/2019 ze dne 31. 1. 2019, jsou dílčími útoky jednoho pokračujícího trestného činu krádeže. V návaznosti na to připomněl, že skutky z těchto rozhodnutí jsou provázány blízkou časovou souvislostí, neboť na skutky z napadeného rozsudku časově navazují skutky z uvedeného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 a z uvedeného trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1, což má zásadní význam pro právní kvalifikaci žalovaného jednání a mělo by to vést k uložení mírnějšího trestu, konkrétně pak při samé dolní hranici zákonné trestní sazby. Celkově vzato tedy označil soudem prvního stupně uložený trest za nepřiměřeně přísný. S ohledem na to navrhnul, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a uložil mu společný trest odnětí svobody při samé dolní hranici zákonné trestní sazby.
5. Městský soud v Praze shledal, že odvolání podané proti napadenému rozsudku je přípustné a bylo podáno v zákonné lhůtě a oprávněnou osobou. Odvolací soud tedy přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost těch výroků napadeného rozsudku, proti nimž směřovalo podané odvolání, a správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je částečně důvodné.
6. Řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, bylo provedeno bez podstatných procesních vad. Dodržována byla též příslušná ustanovení trestního řádu zajišťující právo obžalovaného na obhajobu. Soud prvního stupně provedl v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu všechny podstatné důkazy, které mohly objasnit skutkový stav a skutková zjištění, která na základě nich učinil, jsou úplná a správná. Soudu prvního stupně nelze nic vytknout ani ve vztahu k hodnocení provedených důkazů. V odůvodnění napadeného rozsudku soud podrobně rozvedl jednotlivé důkazy, které pak následně zhodnotil jak jednotlivě tak v jejich

vzájemných souvislostech. Při jejich hodnocení postupoval plně v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu.

7. Soud prvního stupně takto správně zjistil skutkový stav, a protože i zdůvodnění jeho skutkových závěrů a myšlenkových postupů, které jej k nim dovedly, odpovídalo podle zjištění odvolacího soudu požadavkům vymezeným ustanovením § 125 trestního řádu, lze na příslušné pasáži odůvodnění napadeného rozsudku odkázat. Odvolací soud se s těmito závěry i s konkrétní argumentací použitou soudem prvního stupně ztotožnil.
8. Ve shodě se soudem prvního stupně má Městský soud v Praze též za to, že výše popsané okolnosti případu svědčí o tom, že po formální stránce naplnil obžalovaný nyní stíhaným jednáním znaky skutkových podstat přečinů krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2, a podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, když ve dnech 13. 3. 2018, 14. 10. 2018 a 19. 10. 2018 po rozbití skleněných výplní oken předních dveří vnikl postupně dvakrát do motorového vozidla tovární značky Volkswagen Passat Variant 3C patřícího poškozenému Vladimíru N. a jednou do motorového vozidla tovární značky Škoda Octavia 5E patřící poškozené společnosti ARVAL CZ s.r.o., a z těchto vozidel odcizil vestavěné navigace značky Volkswagen a kosmetické přípravky a dne 2. 11. 2018 vzal z otevřeného okna kanceláři společnosti notebook značky Dell Latitude E5470 v hodnotě 21 400,- Kč. Celková škoda, kterou přitom odcizením uvedených věcí způsobil oběma poškozeným, dosáhla celkové výše přesahující 100 000,- Kč a poškozením uvedených vozidel další škodu v celkové výši přesahující 30 000,- Kč. Takto se nadto zachoval přesto, že byl již v minulosti opakovaně odsouzen za obdobné majetkové delikty, specificky za drobné krádeže. Obžalovaný se k tomuto jednání v plném rozsahu doznal a z jeho spáchání je bezpečně usvědčován i ostatními provedenými důkazy, zvláště pak protokoly o ohledání míst činů včetně fotodokumentace, shromážděnými kamerovými záznamy, zajištěnými biologickými stopami, odbornými vyjádřeními z oboru kriminalistika, odvětví genetiky, znaleckými posudky z oboru ekonomiky, svědectvími poškozeného Vladimíra N. a svědků Ludky Š., Jaroslava J. a Elišky J.. Soudu prvního stupně tedy nelze vytýkat, pokud ho uznal vinným uvedeným jednáním.
9. Soud prvního stupně však pochybil v tom, že přehlédl skutečnosti svědčící pro to, že nyní posuzované činy a další obdobné činy, pro které byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Obvodního soudu Prahu 5 sp. zn. 3 T 100/2018 ze dne 17. 7. 2018 a trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 6 T 15/2019 ze dne 31. 1. 2019, jsou dílčími útoky dvou pokračujících trestných činů krádeže, nikoliv samostatnými trestnými činy. Ve všech těchto případech se totiž obžalovaný zmocnil cizích věcí a naložil s nimi jako s vlastními, když ve třech z těchto případů – tedy v případech činů pod body I. 1 a II. 1. a 2. výroku o vině tohoto rozsudku – vnikl do cizích motorových vozidel násilným překonáním uzamčení jejich dveří a okének, v dalších dvou případech – konkrétně v případech činů pod body I. 2. a II. a 4. výroku o vině tohoto rozsudku – se zmocnil věcí z volného prodeje ve dvou obchodech a prošel s nimi bez zaplacení pokladnami a v posledním případě – a to v případě pod bodem II. 3. výroku tohoto rozsudku – z otevřeného okna kanceláře umístěné v přízemí domu odcizil z parapetu tam odložený notebook a utekl s ním. Takto se zachoval v krátkém časovém sledu po sobě v tíživé sociální a finanční situaci. Mezi danými krádežemi není v zásadě větší časový rozdíl než tři měsíce, v jednom případě delší pěti měsíců (dané krádeže byly spáchány postupně ve dnech 13. 3. 2018, 31. 5. 2018, 14. 10. 2018, 19. 10. 2018, 2. 11. 2018 a 28. 1. 2019). Obžalovaný neměl zdroje na svou obživu a využíval možností zmocnit se cizích věcí s cílem následně je zpeněžit a získané finanční prostředky použít na pokrytí nákladů svých běžných životních potřeb.
10. Navzdory tomu nemohlo jít v dané trestní věci hmotněprávně o jeden skutek naplňující znaky jednoho pokračujícího trestného činu krádeže, neboť dne 31. 5. 2015 mu bylo ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 3 T 100/2018 sděleno obvinění a zahájeno jeho trestní stíhání pro čin pod bodem I. 2 výroku o vině tohoto rozsudku. Ustanovení § 12 odst. 11

tr.řádu tak vylučuje možnost posouzení všech dílčích skutků jako jediný pokračující skutek. Obžalovaný se tedy dopustil dvou samostatných trestných činů krádeže, a to jednáním pod bodem I. výroku o vině tohoto rozsudku podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku a jednáním pod bodem II. výroku o vině tohoto rozsudku podle § 205 odst. 1 písm. b), c), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku. V případě činu, jímž byl původně uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 3 T 100/2018 ze dne 17. 7. 2018 – tedy v případě činu pod bodem I. 1 výroku o vině tohoto rozsudku – a dále v dalších dvou případech – konkrétně v případech činů pod body II. 1. a 2 tohoto rozsudku – při uskutečňování daných krádežích poškodil cizí věci – konkrétně cizí motorová vozidla, v nichž kradl – a způsobil tak na cizím majetku škodu převyšující částku 30 000 Kč, tedy škodu nikoli nepatrnou. Na místě proto bylo po právní stránce posoudit daná jednání nejen jako dílčí útoky pokračujících trestných činů krádeže, ale též v jednočinném souběhu s nimi jako přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku. Nadto v případě činu, jehož spácháním byl uznán vinným trestným příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 6 T 15/2019 ze dne 31. 1. 2019 – tedy v případě činu pod bodem II. 4 výroku o vině tohoto rozsudku – v úmyslu s odcizenou věcí utéci pryč z prodejny a zabránit svému zadržení napadl úderem pěstí do obličeje jednoho z pracovníků ostrahy, čím naplnil též znaky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. Za dva sbíhající pokračující trestné činy pod body I. a II. tohoto rozsudku měly pak být uloženy dva samostatné společné a úhrnné tresty ve smyslu § 45 odst. 1 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku, nikoli dva souhrnné tresty ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku, jak učinil soud prvního stupně v napadeném rozsudku.

11. To vše vedlo Městský soud v Praze k tomu, že napadený rozsudek zrušil s odkazem na ustanovení § 258 odst. 1 písm. d), písm. e) trestního řádu ve výroku o vině a při nezměněných skutkových zjištěních převzal do nově vyneseného výroku o vině činy, jimiž byl obžalovaný uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 3 T 100/2018 ze dne 17. 7. 2018 a trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 6 T 15/2019 ze dne 31. 1. 2019, a nově právně kvalifikoval daná jednání obžalovaného jednak jako pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku – to ve výroku o vině pod bodem I. tohoto rozsudku – a jednak jako pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), písm. c), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku – to pod bodem II. výroku o vině tohoto rozsudku.
12. Důvodem uložení dvou trestů tzv. patrovým výrokem o trestu je skutečnost, že skutky jsou odděleny vyhlášením rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 17. 7. 2018: tento mezník ve smyslu § 43 trestního zákoníku vylučuje uložení jediného úhrnného či souhrnného trestu za všech šest ve výroku o vině uvedených skutků. Obžalovanému byly Městským soudem Praze ukládány za dané situace dva samostatné tresty, jeden za pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 trestního zákoníku a přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku (spáchané před vyhlášením rozsudku Obvodního soudu Prahu 5 sp. zn. 3 T 100/2018 ze dne 17. 7. 2018) a druhý za pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), písm. c), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku (spáchaného po vynesení uvedeného rozsudku Obvodního soudu Prahu 5 sp. zn. 3 T 100/2018 ze dne 17. 7. 2018). Ukládány byly za použití § 45 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku jako společné a úhrnné tresty, a to podle ustanovení dopadajících na trestné činy nejpřísněji trestné ze všech sbíhajících se trestných činů, tedy podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku v zákonné trestní sazbě šesti měsíců až tří let odnětí svobody (to v případě trestu pod bodem I. tohoto rozsudku), a podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku v zákonné trestní sazbě jednoho roku až pěti let odnětí svobody (to

v případě trestu pod bodem II. tohoto rozsudku). Odvolací soud přitom vzal na zřetel všechny skutečnosti rozhodné pro ukládání trestu, včetně toho, že obžalovaný Jan P. již byl v minulosti několikrát soudně trestán, zejména pro majetkovou trestnou činnost a vícekrát se nacházel v přímém výkonu trestu odnětí svobody. Jedná se tedy o pachatele, který se trestné činnosti dopouští opakovaně. Odhlédnout nebylo možné ani od toho, že se uvedeného jednání dopouštěl opakovaně, po delší dobu a svým jednáním naplnil znaky skutkových podstat hned několika trestných činů a dopustil se jich více útoky. Na druhé straně přihlédl odvolací soud k tomu, že k nyní souzeným jednáním se obžalovaný v plném rozsahu doznal, svými výpověďmi přispěl k jejich objasnění a projevil lítost nad tím, že se jich dopustil. Bez významu nebylo ani to, že se stíhané trestné činnosti dopustil v obtížné životní situaci při nedostatku zdrojů pro zajištění své obživy. To vše umožnilo uložit mu nyní trest odnětí svobody ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby, konkrétně ve výši 9 měsíců a 18 měsíců tak, jak je vyměřil soud prvního stupně. Navzdory tomu, že soud prvního stupně pochybil, když tresty neukládal za dílčí útoky dvou pokračujících trestných činů krádeže, nešlo o tresty nepřiměřeně mírné ani nepřiměřeně přísné, a proto odvolací soud původní výměry trestů uložené soudem prvního stupně zachoval. Pro jejich výkony zařadil odvolací soud obžalovaného v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, když s ohledem na jeho osobu shodně se soudem prvního stupně neshledal předpoklady pro podmíněný odklad jejich výkonů ve smyslu § 81 odst. 1 trestního zákoníku.

13. Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem odvolací soud – z podnětu odvolacích námitek, vytýkajících vadné posouzení otázek sbíhání vícečetné trestné činnosti obžalovaného – částečně vyhověl odvolání obžalovaného a postupem podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. e) trestního řádu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení

Proti tomuto rozsudku **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný. Tento rozsudek není možno napadnout odvoláním, lze však proti němu podat ve lhůtě 2 měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr. ř.). Právo podat dovolání přísluší Nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. ř.). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 20. května 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Vacková

Mgr. Jan Kareš, v.r.
předseda senátu

Vypracovala: Mgr. Ing. Daniella Sarah Sotolářová